

en Slags selskabelig Klub, hvor man mødtes efter Frokosten for at snakke om Byens Nyt og kritisere den sidste Teaterforestilling. Han viste sig ikke ofte i Teatrene og deltog kun nødtvungent i Selskabslivet. Han delte sig ligelig mellem sin Forretning og sin Familje, idet han ofrede den første sit klare og kolde Hoved, den sidste sit varmtfølende og let overvundne Hjerte. Og — som man sagde om ham med en Hentydning til, at hans Kontor og hans Hjem laa i samme Gade — det hændte ham aldrig, at han „tog fejl af Husnummeret“.

Philip Salomon var eneste Barn af den i sin Tid meget omtalte Isac Salomon, efter hvem Firmaet havde Navn, — en i mange Maader mærkelig Mand, et Handelsgeni, der fra omvandrende Sjakker havde svunget sig op til at indtage en fremragende Stilling paa det danske Pengemarked, — „Salomon Goldkalb“, som Folkevittigheden havde døbt ham. Han havde haft en Snes Fuldskeibe paa Søen, havde ejet Fabriker og vestindiske Plantager og havde ved sit Snille aabnet den danske Handel nyt Opland paa flere oversøiske Pladser. Under Jødeforfølgelsen i 1819 havde han da ogsaa været blandt dem, der led mest Overlast fra den københavnske Pøbels Side.

Det var ogsaa ham, der i sin Tid havde købt „Palæet“ og ladet det istandsætte med saa ødsel en Pragt. Lige saa uanfægtet af de Dydiges Forargelse som af Spotternes misundelige Forsøg paa at latterliggøre ham var han ikke vegen tilbage for i sin hele Livsførelse at kappes med selve Aristokratiets Stormænd. Han lod sig køre gennem Byen med Fuldblods-Firspand og havde ved en bestemt, festlig Lejlighed haft to Lakajer staaende bag paa Karossen. Han gjorde sig til Beskytter for Viden-